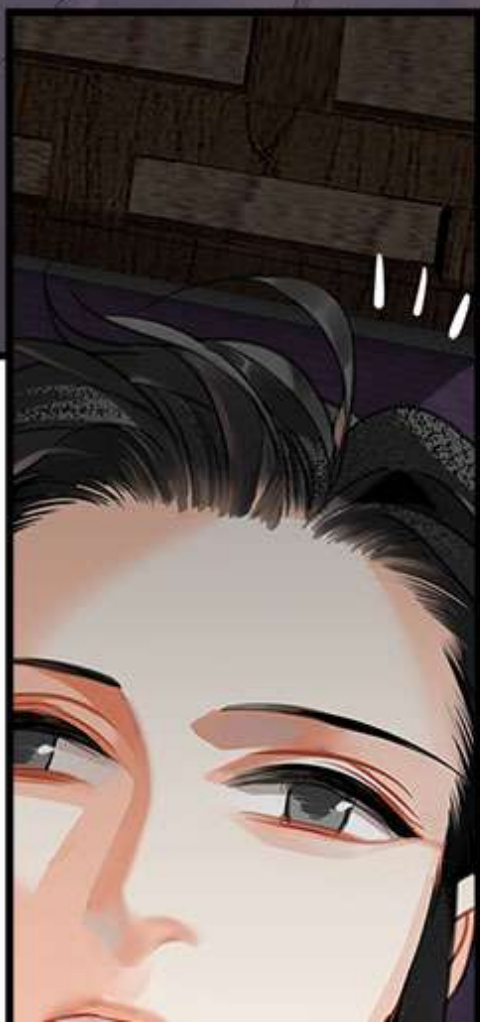

ท่าเรือสัตว์บกข

อาเชียน!

ศิษย์พี่
ข้ากลับมาแล้วหรือ?
หุดานจ้านล่ะ?
เจียงเจิ้งล่ะ?

อะอะอะไร
ห๊ะ!

พี่ นี่น้ำแกง
ที่ท่านเดี๋ยว

หลานจ้านล่ะ?

ช่วยเขาออกมาแล้ว
ใช้หรือไม่?
เขาอยู่ที่นั่นไหม?

เพื่อเจ้า เขาก็ต้อง
กลับกุซุไปแล้วนะสิ
เขาไม่ใช่คนของตระกูลเรา
เสียหน่อย

เขากลับไปคนเดียวงั้นหรือ?
บ้านที่ภูซของเขา...

ท่านอาเจียง!

ท่านพ่อ ตระกูลเวิน
ยังไม่ยอมมัตินดาบ
มาอีกหรือขอรับ?

ช่วงนี้
พวกเขากำลัง
เลี้ยงฉลองกัน

เลี้ยงฉลองอะไร?

เลี้ยงฉลองที่
เวินเนาสามารถปราบ
ภูตเสื้อขาวได้
ด้วยตัวคนเดียว

บังเอิญเสียจริง
ที่คุณชายรอง
แห่งตระกูลหลาน
กลับบอกข้าว่าคนที่ฆ่า
คุณเสวียนอู่คือเจ้า

เอาเป็นว่า
พวกเราทั้งสองคน
มีส่วนช่วยกัน
แล้วกัน

แสงวณ

แต่คนมานะคือเขา
ข้าไม่ได้ออกแรงอะไร
เท่าไรเลย

ยืนดีด้วยนะ

อาเจ็ง

บางอย่าง
ต่อให้โกรธอยู่
ก็ไม่ควรพูดออกมา

ถ้าพูดออกไป ก็แสดงว่า
เจ้ายังไม่เข้าใจคำสั่งสอนของ
ตระกูลเจียงแห่งอวิ้นเม้งดี

ไม่...

ใช่ เขาไม่เข้าใจ

เกี่ยวอะไรด้วยล่ะ
เว่ยอิงเข้าใจคนเดียว
ก็พอแล้ว!

รู้ทั้งรู้ว่าทำไม่ได้
แต่ก็ยังทำ ไม่ใช่เพราะ
คนแบบเขาน่ะหรือ

รู้ทั้งรู้ว่า
จะนำความวุ่นวาย
มาให้บ้านตัวเอง
แต่ก็ยังจะดันทุรัง!

เจ้ามาทำอะไร?

มาทำอะไรน่ะหรือ?
น่ารำ ประมุขเจียง
ยังจำได้หรือไม่ว่า

ข้าเองก็เป็นเจ้าของ
ท่าเรือสัตตบงกช?

เว่ยอิงผู้นี้ก็ด้วย
ไม่สร้างเรื่องสักวัน
มันจะตายหรือ
อย่างไร!

เวินเฉาจะกล้าเอา
พวกเขาไปทำอะไรเช่นนั้นรี?
มันใช่เรื่องที่ให้เจ้าไปทำตัว
เป็นผู้กล้าอย่างนั้นหรือ?

ไม่กล้าทำอะไรพวกเขา?
นั่นมันก็ไม่แน่ว่า

เจียงเจียง
เจ้ามานี่

กลับไปคุยอะไร
ข้าจะคุยมัน
ที่นี่แหละ

ประมุขเจียง
ท่านดูให้ดีๆ
นี่ต่างหาก
ที่เป็นลูกแท้ๆ
ของท่าน

ข้าไม่เชื่อหรอกว่า
ท่านไม่รู้ว่ภายนอก
เขาลือกันว่าอย่างไร
เขายังเดากันว่าเว่ยอิง
เป็น...

